

Lesk a bída klouzavého mandátu

Co je to vlastně klouzavý mandát? V zásadě se jedná o to, že za ministra, který je současně poslancem nastoupí tzv. náhradník. Další součástí klouzavého mandátu je skutečnost, že po případném odchodu z vlády by se ministr mohl vrátit zpět do poslanecké lavice, kterou by „poslanecký náhradník“ musel povinně uvolnit.

Nota bene i české vládní programové prohlášení mj. počítá i tímto opatřením ve formě vytvoření institutu zmíněného tzv. klouzavého mandátu.

Připomeňme, že klouzavý mandát mají v současnosti např. na Slovensku, které je nám právně, politicky a historicky velice blízko.

Naopak v kolébce parlamentní demokracie Velké Británii ministr musí být zároveň poslancem.

Klady a zápory

Jistým nebezpečím při zavedení klouzavého mandátu je fakt, že je nutné vyřešit otázku, zda je i ministr chráněn poslaneckou imunitou, i když není aktuálně poslancem. Z povahy věci není. Nicméně to by šlo legislativně dořešit, navíc, kdo se vzdává, byť jen na čas, svého poslaneckého mandátu, aby se stal součástí moci výkonné, tedy ministrem, musí počítat se všemi aspekty z toho plynoucími. Tedy i s případnou ztrátou imunity.

Klady „svině klouzavý“, jak klouzavý mandát po vzoru filmové Pretty woman nazývají někteří rozvernější politologové a mladší politici jsou zřejmé, za prvé by naše dolní parlamentní komora při hlasováních nemusela tolik strádat neúčastí „dvojitých agentů“ ministrů - poslanců. Což by procesně fungování Poslanecké sněmovny PČR jistě velice pomohlo.

Za druhé by se také pravděpodobně více aktivizoval pomyslný vnitřní život našich politických stran a hnutí. Proč? Logicky více jedinců by dosáhlo na atraktivní (placené) politické posty, takže by se mohli věnovat politice na plno, tedy jako svému hlavnímu povolání. Je jasné, že se politice můžete věnovat plnohodnotněji pakliže jste zabezpečen poslaneckým platem, než když ji vykonáváte jen jako „neuvolněný“ politik po večerech, např. vedle své práce chirurga, topenáře či středoškolské pedagožky.

Jako právník vidím jedno z hlavních pozitiv zavedení klouzavého mandátu v tom, že by se rovněž ze systémového hlediska posílila oddělenost mocí ve státě. Zde moci zákonodárné a výkonné. Určitě není dobré a konzistentní pakliže jedna a tatáž osoba je současně jednou nohou v poli moci výkonné (post ministra) a druhou stojí v sektoru moci zákonodárné (mandát poslance).

Na závěr chce autor tohoto komentáře konstatovat, že je sice umírněným zastáncem institutu klouzavého mandátu, nicméně pokud nebude v nejbližším letech v Česku zakotven do právního řádu, tak se toho moc nestane. Svět ani malostranské paláce se nezboří.

JUDr. Petr Kolman, Ph.D.,
právník a právní pedagog

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nebezpečný návrh novely zákona aneb Cesta do pekel je dlážděna těmi nejlepšími úmysly. Actio popularis – dobrý sluha, ale špatný pán](#)
- [Třpyt a bída DPP](#)
- [Lesk a bída klouzavého mandátu](#)
- [GDPR pro samostatné advokáty](#)
- [GDPR kontra zásada veřejnosti](#)
- [Proboha, nepohrávejme si s myšlenkou na zrušení Senátu – aneb I každý populismus musí mít svou mez.](#)
- [Proč máme málo soudců-mužů? Není to diskriminace?](#)
- [Zpověď týraného dyslekticko-dysgrafického autisty](#)
- [Právo stále bují aneb Právní život](#)
- [Glejt pro podpantofelníka](#)
- [Léto versus generátor spisů aneb Právní život](#)